

Abstrakt

Tato diplomová práce si klade za cíl analyzovat z diachronní perspektivy užití Tobler-Mussafiova zákona, jazykového principu, který stanovuje pravidla distribuce pronominálních klitik ve větě. Tento zákon obecně platí ve všech románských jazycích v období středověku. Tato práce se zaměřuje na starou italštinu. Nejprve definujeme klitika z fonologického, morfologického i syntaktického hlediska a představíme jejich základní charakteristiky. Konkrétně se zaměřujeme na klitika objektová. Poté se již věnujeme samotnému Tobler-Mussafiovu zákonu, definujeme jej a uvádíme všechny kontexty, v nichž je uplatňován. Druhá část práce se věnuje korpusové analýze. Pomocí diachronního korpusu CODIT je analyzován vzorek vybraných sloves a na základě něj je analyzována aplikace Tobler-Mussafiova zákona v literární italštině. Vzorek pokrývá období od 13. století až po počátek 20. století.